

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

TYPGRAPHVS ECTORI
beneuolo S,

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua in priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiosè dedimus;*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertio, quaedam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant:
quodam etiam qua in nullis reperias.*

*Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

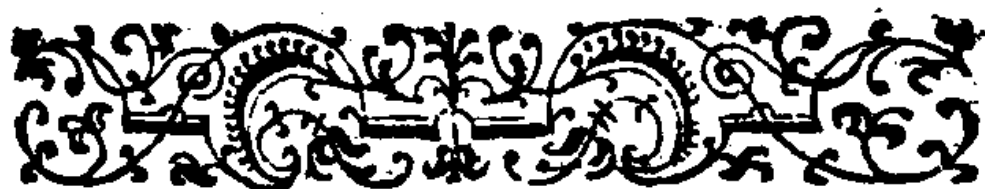
*Postremo, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI de sua editione
dixit.

*Si deus est paucis quàm plurima dicere, & apte
Quidni etiam exiguo claudere, multa libro.*

Handwritten notes at the bottom of the page, including the name 'Crispini' and other illegible scribbles.

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

~~POETARUM~~ ~~OPUS~~

RAVIORIBVS defessum labori-
bus quid vetat in amœnos nonnunquã
Poëtarum hortos requiescendi gratia
exturrere? Sane fuit ea mihi iam dudum
in promouendis (quoad potui) litera-
rum studiis voluntas, ut quã à gravioribus illis, imò
primariis Autoribus edendis orij quid superesset,
secundariis qui ad humanitatem pertinent, impen-
derem. Maximè verò iis qui viciniore originis,
ut Plato monet in Philebo, minus attactarum sor-
dium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus
idem efficiunt, quod pictores præstunt suis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus scitè omnino adhibitis & elegan-
ter. Acquum superioribus annis ab Homero Poë-
tarum principe cœptum esset, nunc alterum ab il-
lo, Hesiodum Aferzum illi *ἐμὸν ἔργον*, Theognidem
quoque & Phocylidem: Theocritum aliòsque pri-
marios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
scriptionis dotes, vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediat circumge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

O E C O N O M I A

classeſ quarum primam Heſiodi operibus τῶν πο-
 ζομένων: ſecundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλί-
 οντων: tertiam ipſi Theognidi cæteriſque Γνωμο-
 λόγοιſ hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
 men coire omnes poſſint, quorum ſeriem ſubiecta
 huic Epistolæ tabula demonſtrabit.

Quid porro præſtitum ſit hac editione non eſt
 pluribus recensendum: ipſa te cognoſcent candidi
 Lectores: ne aut prolixiori præſatione periucun-
 dam horum Poëtarum lætionem remoret, aut ve-
 recundiæ terminos nimia commendatione tranſi-
 liam. Spero equidem ſuſceptum hunc laborem in-
 que eo doctorem virorum præſtitan operâ atque
 induſtriam ſtudioſis nec inuilem nec ingratham
 futuram, cum & Latina verſio, quæ de Græciſ fide-
 liter expreſſa eſt, omnibus è regione coniuncta
 detur: tum etiam breuibus ea annotationibus in-
 dicata ſint quæ neceſſaria erant, huiuſque enchi-
 ridioli modulo potiffimum conueniebant.

Atque vt ingenuè ſemper agnouimus à quibus
 profecimus, præter eos quorum elucubrata ſtudia
 in hos Poëtas citata extant, pleraq; nobis benignè
 communicauit D. Portus Cretenſis, vir Græcè atque
 Latinè doctiſſimus: multa etiâ apud B. Marcuardū
 contulit C. Auberius Triumcurianus, præſertim in
 iis quæ Simmiae Rhodio attribuantur: quæ præter-
 quam quòd ſunt ἀνίγματα arbitratu veteris Au-
 toris efficta, corruptiſſima erant. Ioannes Pediaſi-
 mus Theocriti Σύνεργα declaraturus, quantis dif-
 ficultatibus afficeretur, antè teſtificatus eſt hiſ ver-
 bis: τὸ δὲ τ' Θεοκρίτου σύνεργα ἀνίγματα μὲν ἴμοιον,
 διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεως πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀπρό-
 διγνῶς τῆς μνημονοῦνται ἰσορριῶν ἔχουσαι, καὶ τὸ ἰλλεπτὸς
 τῆς ſυντάξεως: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὴν ἀπικλήν ἀμνήσσειν
 ἀλλὰ πῶς ἐκφυλόν, πολλὰ ἐμποιοῦνται ἀσπίδειν. Quæ
 ſanè præſatio æquius de Ouò, Alis, ac Securi, æni-
 gmaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Siminix commentis prædici vsurpari-
que meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præsumur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præfer-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

POETARVM QVI TR E
bus distinctis libris, vno tamen *extensio*
comprehenduntur, ca-
talogus.

1.

GEORGICA.
HESIODI ASCRAEI,
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
 autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
 quam oracula & ἀξιόματα quædam commu-
 ni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de u-*
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

O E C O N O M I A

Annotationes in *Ερμηνεία*, Philippo Melipotissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretenfi communicata, plurimum lucis adfert.

I I.

T H E O C O L I C A.

THEOCRITIS SYRACUSII
Eidyllia, apta ad Poeticæ principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodes*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliique hæc Eidyllia expoluerunt.

~~SYMMIÆ~~ RHODII,

O V U M. A L A S. S E C U R I M

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij,

ΕΙΟΝΙΣ Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

ΑΥΣΟΝΙΙ elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Lamotio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poemata admonitoria.
PTITHAGORÆ carmina antea scholiis
 V. Amerpachij aliorumque observationibus illustrata.
SOLOONIS sententia quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
 cula non sine honoris præfatione citant, Plato
 (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus,
 Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus:
 ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQVITUR eadem tertia Enchiridij parte,

SENAIORVM Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quemad-
 modum ex Indice ad calcem istius tertiæ partis
 appposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus
 argumenti nonnulla ex veterum Comicorum
 fragmentis: quorum nomina idem Index com-
 monstrat.

Fruere his, O Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥΤΑ ΚΑΘ'
Ἡρώ & Λέανδρον.

MVSÆI DE HERO-
ne & Leandro poëma ele-
gantissimum.

Ἐἰς Μουσῶν ὀπιταφίον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὔδαν
Μουσῶν φθιμῶν πῶμ' ὑπὸ τῷ δὲ τάφῳ.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica ignatum
Musaeum cassum corpore in hoc tumulo.*

*Sed cum quatuor fuisse Musaeos à Suida tradatur, v-
numne ex iis, an alius quispiam hic noster fuerit, inqui-
rendum. De eo scripsit in Notis suis ad Laertium Is.
Hortus.*

ΑΛΛΟΣ Ο ΡΟΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ
απουδαίοις ἀποσφίγειν.

ΜΟΥΣΑΙΟΝ τὸν παλαιότατον πενητὺς ἡ-
δύησα προσημαίνει τῷ τε Αἰσχυρίῳ, καὶ τοῖς
σοφῶν τοῖς ἰτέροις αὐτῆς δι' ἑμοῦ ἐντυπη-
σομένων, τῷ τε ἑνὶ αὐτὴν ἡδιστὸν αἶμα καὶ λο-
γώτατον, καὶ μέγιστα ὡς αὐ εἰδότε τὰ παρὰ τούτου τῷ
Οὐιδίῳ δανεῖσθαι τα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ θυφύσας, καὶ ὅ-
πως αὐτὴν ἡμιόσητο ἐν ταῖς Ηρώεσσι καὶ Λεαίδρου φέρει
ἀλλήλοισι ὁπισθῆαι. λαμβάνει τὸ αὐτὸ τὸ βιβλίδιον. καὶ
προσέειπε μὲν τοι, δὴ δὲ τὰ χεῖματα, ἵν' ἔχω, καὶ αὐτὸς πε-
ρίζει ὑμῖν πάσαις ταῖς τῶν ἀλλοτρίων ἀρίστα βίβλοις, καὶ
ὄντος εἰ δώτεν, δώτω· ὅτι καὶ ἔχω ἐντυπεῖν αὐτῷ χεῖμα-
των πολλῶν. πισθεύετε τοῖς ἐκ ἀκαίδυκας ἱμπερατοῦσι, καὶ
παύτων μέγιστα ἔτασιν λέγοντι Δημοσθένει, Δεῖ δὲ χεῖ-
μάτων, καὶ αὐτῶν τούτων ἔστιν ὅτι γηρύσσει τῶν δειόντων· ἐν
μὲν φιλοχεμίας ἔχων, μέλλον δὲ τοῖς τοιούτοις ἀπι-
χυνόμενος ταῦτά γε εἴρηκα. καὶ τοι χεῖμάτων αὐτῷ ἐ-
δυνατὸν ὑπορεῖν ὡς ὑμεῖς μὲν ὑπερβαλόντως ἐρίεσθε,
αὐτοὶ δὲ πολλὰ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ, πεπονηκότες διατι-
λοῦμεν. Ἐρράσθαι.

MARCI MUSVRI CRETENSIS

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis: at arcum
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acute circumspectabat, amarâque contorsit sagittam
 Matris in sacerdotissam, properansque inhaesit
 Epatis Leandri, cum puella praecordia statim transodisset:
 Vtrique autem Cupidinis eodem perculsi furore,
 Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
 Clandestinarum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multiuagis prodidit amantis procellis.
 Et eos luce priuauit, priuauit etiam lusibus veneris:

Eiusdem in Musaeum.

Etiam praecordia inuidia deorum tetigit: nam carminibus
 Laetauit se consecutum Mars premia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obumbrauerunt opera
 Tenebrae satis, Martisque non tulit iniuriam amor:
 Musaeoque mandauit: ille verò canebat amantium
 Furorem decerpenti virginitatis florem.
 Laudetur ergo paruis pauxisse marginibus,
 Quae paruis ludens manibus patrauit Cupido.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ
ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω αἰῶ, Σησὸν, ἀγένοιον ἦχε θυηλάς
Κηφῶν, ῥυεῖ σπεύδοντες ἐπὶ σπον αὐτὰρ ὁ πύξον
Οὐλῶ ἱρως βάσταζε, διοισθίσαμ ἢ μεμλωῶς,
Οξίη δινδύλασκε, πικρὸν δ' ἴδυνεν οἷσόν
Μιτρὸς ἐπ' ἀρήτειρων, ὅπασσέρχων δ' ἐπελάδῃ
Ἡπατι Λειανδροιο, κόρης φρίνας αἶψα φρήσας.
Ἀμρότερι δ' ἐπύδου, αὐτῷ πεφορμυμένοι οἷσρα,
Ἀλλήλων δοπένδυτο, γάμων ἢ στωίστρα λύχιν
Λαθριδίωι δήκαστο, σιδύρειον δὲ λελεχώς
Λίμνα, πολυπλάκτης φερῶδωκε ποθδύντας ἀέλας.
Καί σφι φάοις μὲν ἄμμερσι, ἄμμερσι ἢ καὶ φιλοπῆται,

Τοῦ εἰς Μουσαῖον.

Καὶ φρίνας ἀδρύσφα θωλνῆλε· δὴ γὰρ ἀειδαῖς
Στῶτο λαχεῖν Ἀρης μῦν ὦ ἄποινα πόνοι.
Τούτω κλύων νεμίσσησ' ὅτ' ἐοῖς ἐπενλώθεν ἔργους
Ἀχλὺς ἄδλω, φῶς, τ' ἐχάδεν ὕβριν ἔρως.
Μουσαῖα δ' ἐπέτελλεν· ὅδ' ἐκλήιζε ποθδύντων
Οἷσραν δοπδρέψαμ παρθενίης κείλυκας.
Λινείδω δὲ μικρῆσιν ὀπισθίξας σελίδισσιν,
Οὐδ' ὀλίγης πᾶνζων χρυσὴν ἰοργῆν ἔρως.

M V S Æ I D E H E R O N E
& Leandro.

IC Dea occultorum testem lucernam
amorum:

Et nocturnum natatorem per mare ue-
starum nuptiarum:

Et coitum tenebrosum, quem non vidit
Immortalis aurora:

Et Sestum & Abydum, ubi nuptia nocturna Herus,
Natantemque Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Herus nocte-nudentis nuptias-ornantem nuntiam. (piter
Lucernam amoris simulachrum, quam debuit aetherius Imp-
Nocturnum post officium ducere ad consortium astrorum,
Ac ipsam appellasse sponsas-ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nunciumque servavit insomnium nuptiarum,
Antequam molestus flatus flaret inimicus ventus.
Sed et mihi canenti unum concinne finem
Lucerna extincta, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abydus è regione, prope mare
Vicina sunt urbes: Cupido arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuvenem vrens & virginem: nomen verò eorum
Suavisque Leander erat, & virgo Hero:
Hac quidem Sestum habitabat, ille verò oppidum Abydi,
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Similes inter se. tu verò si quando illac transibis,
Quare mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiquæ marisonum fretum Abydi,

ΜΟΤΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ
καὶ Λέκτορον.

ΠΕ Διὰ κρυφίων ὅπμάρτυρα λύχνον
ἐροίτων,

Καὶ τύχον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμ-
ναίων·

Καὶ γαίμον ἀχλυόεντα, τὸν ἐκ ἴδεν ἄφ' ὧς
τοῦ νῶς·

Καὶ Σησὸν καὶ Ἀβυδὸν ἐπιγάκος ἔγγυχος Ἡρώ·

Νηχέμερόν τε Λέκτορον ἱμῶ, καὶ λύχνον ἐκείω,

Λύχνον ἀπαγέλλοντα διακτορίω Ἀφροδίτης·

Ἡρώ· νυκτιγάμοιο γαίμοσόν τ' ἀγγελιστῶ·

Λύχνοι ἔροτες ἀγαλμα, τὸν ἄφελεν αἰδέρι· ὁ ξόρε,

Ἐννύχον μετ' ἀέθλον ἀγῆν ἐς ὑμῶν ἄστρον,

Καί μιν ὀπκλήσας νυμφοσόν ἄστρον ἐρώτων.

Ὅθι πέλεν σμῆριδες ἐραμδύων ὀδυάων·

Ἀγγελίω δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμναιῶν

Πεῖν χαλεπὸν ποιῆτην ἀήμεραι ἐχέρον αὐτῶν.

Ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδ' ἐκδοτῶν

Λύχνου σβεννυμφοῖς καὶ ὀλυμφοῖς Λέκτορου.

Σησὸς ἔλω καὶ Ἀβυδὸς ἐκδοτῶν ἐχέουσι πάντου·

Γείτονές εἰσι πόλεις, ἔρως δ' ἀνὰ τὸ ξ' αὖ πταίνων,

Ἀμφοτέρης πόλεις αὖ ἐνα ξυνέηκ' οἶσόν,

Ἡίδεον φλέξας καὶ παρθένον· ἔνομα δ' αὐτῶν

Ἰμερόεις τε Λέκτορος ἔλω, καὶ παρθένης Ἡρώ·

Ἡ μὲν, Σησὸν ἔτασεν, ὁ δ' αὖ, πόλιν ἔν' Ἀβύδου,

Ἀμφοτέρων πόλιν, ὅθεν καλλιῆς ἀστὴρ ἀμφα,

Ἰκαλοὶ ἀλλήλοισι· σὺ δ' εἶποτε κείνη ἀφ' ὧς,

Δίξέ μοι τιὰ πύργον, ὅπῃ ποτὶ Σησας Ἡρώ,

Ἰσάτο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἠγαμένει Λέκτορα·

Δίξω δ' ἀρχαῖης ἀληθέα πορθιὸν Ἀβύδου,

Adhuc deflens mortem & amorem Leandri.
 Verum unde Leander in Abydo domos habitans,
 Herus ad amorem venit, amore vero deuinxit & ipsam?
 Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
 Veneris erat sacerdos: cum nuptiarum vero imperita esset
 Turrim à parentibus apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venus regina, castitate vero & pudore
 Nunquam collectarum commercio. usa est mulierum:
 Neque tripudium gratiosum adiuit iuuenili etate,
 Liuorem euitans inuidum mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem inuida sunt femina)
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conciliabas libamentis,
 Matre cum celesti flammeam tremens pharetram.
 Sed neque sic euitauit ignitas sagittas,
 Iamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,
 Cateruatimque festinabant ad sacrum diem ire (larum,
 Quotquot habitabant mari circumdatarum extrema insu-
 Hu quidem ab Hæmonia, hi vero maritima à Cypro.
 Neque mulier vlla remansit in oppidis Cytherorum,
 Non libani odoriferi in summitatibus saltans:
 Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,
 Non Phrygia incola, non vicina ciuis Abydi:
 Neque ullus iuuenis amator virginum, certè enim illi
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantum immortalium asferre festinant sacrificia,
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum.
 Verum dea per adem incescit virgo Hero,
 Splendorem gratum emittens facie.
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi vero niuearum rubebant circuli genarum,
 Ut rosa ex thecis bicolor: certè diceres
 Herus ex membris rosarum pratum apparere:
 Colore enim membrorum rubebat: euntis vero (cellæ:
 Etiam rose candida induca tunicâ sub tali splendebant pu-

Εἰσὶν πού κλαίοντα μέγαν, καὶ ἔροτα Λεαίδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεῖωνδρ' ἄλκοδ' ἔδε δώματα γαίον,
 Ηρεῖς πόθεν ἦλθε, πόθω δ' εἰδῆσι καὶ αὐτῶ;
 Ηρό' μὲν χαρίεσσαν διορφεὺς ἄμυα λαχρόσα,
 Κύπριδος μὲν ἱερεῖα γαίον δ' ἀνιδάκτος ἐορταί,
 Πύργον ἀπὸ φρογόντων παρὰ γείτονι γαίε θαλάσση.
 Ἀλλ' οὐκ ἔστιν αἶσα σποφροσυνὴ δὲ καὶ ἀγδῶ.
 Οὐδὲ ποῖ' ἀγρομένησι ἐνωμῆλοι γυναιξίν.
 Οὐδὲ χρὸν χαρίεντα μετὰ λυδῶν ἡλικας ἦδης.
 Μῶτον ἀλδομένη ζηλήματα δηλυτεράων
 (Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονες εἰσι γυναικες.)
 Ἀλλ' αἰεὶ κυδέρην ἐλασπερόν Ἀφροδίτῃ
 Πολλὰ καὶ τὸν ἔροτα παρηγρήσκει θυηλαῖς
 Μηδὲ σὺν ἑρμῇ, φλογερῶν ἑορταῖς παρτέλλων.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἀλέγει πυρηνεῖστας οἷσιν
 Δὴ γὰρ κυδέρην παρδῆμι' ἦλθεν ἐορταί,
 Τῶν αἰὰ Σησὸν ἄγροισιν ἀδωῖδι καὶ κυδέρῃ.
 Πασυδῆν δ' ἱσπευδὸν ἐς ἱερὸν ἡμαρ ἐκίετο,
 Οσοῖν καὶ τὰ σκον ἀλίστρεφίον σφυρὰ νήσων.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰς ἑλῆς ἀπὸ Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἐμμενὲν ἐν πολλοῖσι κυδέρῃ.
 Οὐ λιβ' αἰεὶ θυβέντος ἐν πτερούχῃ χορδαίων,
 Οὐδὲ φρεκτόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἐορταί,
 Οὐ φρυγῆς ναέτις, ἢ γείτονος ἄσος Αἰύδου.
 Οὐδέ τις ἡδέων φιλοπαρδῆμι' ἢ γὰρ ἐκείνοι.
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅππῃ φάτις ὅσιν ἐορταί,
 Οὐ πῶσιν ἀδυνάτων ἀγρόν σποφροσυνὴ θυηλαῖς,
 Οσοῖν ἀγρομένων διὰ καλλίαν παρδῆμι' ἔχον.
 Ἡ δὲ δῆς αἰὰ νήον ἐπείχετο παρδῆμι' Ἡρό,
 Μαρμαρυγῇ χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα φροσῆται.
 Οἷα τε λυκοπαρῆμι' ἐπαιτῆλαι σεαυτῶν.
 Ἀπὸ δὲ χροῖων φοινίσσιντο κύκλα παρδῆμι',
 Ως ῥόδον ἐκ χαλύκων διδυμώχρον ἢ τὰ χα φαίης
 Ηροῖς ἐμμενὲν ῥόδον ἀμύρ' α φαίλῃαι.
 Χροῖον γὰρ μελέων ἐρυδαίνετο· νασαμῆνις ἦ.
 Καὶ ῥόδα λαμπρότατα ὑπὸ σφυρὰ λάμπειτο κύρῃ.

*Multa verò ex membris gratia fluebant, sed antiqui
Treis gratias mentiti sunt, esse: alteruter verò Heras
Oculus ridens centum gratis pullulabat.*

Profectò sacerdotem dignam nata est Venus.

Sic ea quidem plurimum ante cellens fœminas,

Veneris sacerdotissa noua apparebat Venus.

Subjît autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir

Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.

Illa autem benefundatâ quacûque per adem vagabatur,

Sequentē mentē habebat & oculos & prœcordia virorū.

Atq; aliquis inter iuuenes admiratus est, & dixit verbū:

Et Sparten accessi, Lacedæmonis vidi urbem,

Ubi laborem & certamen audimus pulchritudinum:

Talē aut nondū vidi puellam, prudentemq; teneramq;.

Fortē Venus habet gratiarum unam iuuenum.

Intuens defessus sum: satietatem aut non inueni afficiēdi:

Illicò moriar, cubilia ubi conscenderim Heras.

Non ego in cœlo cuperem deus esse,

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare,

Talem mihi Cytherea puellam uxorem prabeas:

Talia iuuenum quisque locutus est: undique alius

Vulnus calans insaniuit, pulchritudine puella:

Græua passè Leander, tu aut ut vidisti inclytam puellā,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis,

Sed ardentibus domitus inopinatò sagittis,

Nolebas viuere perpulchra expers Heronis:

Simul in oculorum radijs crescebat fax amorum,

Et cor seruebat inuicti ignis impetu.

Pulchritudo enim celebris immaculata fœmina

Acutior hominibus est veloce sagitta:

Oculus verò via est: ab oculi iētibus

Vulnus delabitur, & in prœcordia viri manat.

Cepit aut ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:

Tremuit quidem corde, pudor verò ipsum tenebat captū.

Obstupuit verò pulchritudinem optimam: amor verò a-
demit pudorem.

Πολλὰ δ' ἐν μαλίσσιν χάρεσσιν ῥέον· οἱ δὲ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάρεσσιν ἑδύσαντο περὶ κλένα· εἰς δὲ τις Ἡρώς
 Οφθαλμοὺς γέλοισιν ἔκατον χάρεσσιν ἐπιδόλει.
 Ἀβελίως ἱέρειον ἐπάξιον ὄρετο Κύπρις.
 Ὡς ἡ μὲν παρὲς πολλὸν ἀριστεύουσα γυναικῶν,
 Κύπριδος ἀρήτρεα γένεθ' ἀφάνιστο Κύπρις.
 Δύσατο δ' ἡϊδέων ἀπαλας φρένας· ἔδ' ἐτις αἰδρωῶν
 ἦεν, ὅς ἑ μὲν ἔαυτον ἔχειν ὁμοδύμιον Ἡρόν.
 Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεσθ' ὅππῃ κ' ἔνθον ἀλάτο,
 Εσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὁμματα, καὶ φρένας αἰδρωῶν.
 Καὶ τις ἐν ἡϊδέοισιν ἰδανίσσασθαι καὶ θάτο μῦθον.
 Καὶ σπαρτίης ἐπὶ βίῳ· λακκοδάμωτος ἱδρακὸν ἄστυ,
 ἦχε μῦθον καὶ ἀεθλὸν ἀκέρωτον ἀγλαΐαν.
 Τοίῳ δ' ὑπὸ ὅππῃ γέλω καδ' ἰὼν δ' ἀπαλλύττει·
 Καὶ τάχα Κύπρις ἔχ' ἡρώων μίαν ἐπλοττεράων.
 Παπταίνων ἐμύθησεν, κόρεν δ' ἔχ' ὥρεν ὅππῃ
 Αὐτίκα τεθναίῳ λεχέων ὅππῃ ἦεν Ἡρώ.
 Οὐκ αὖ ἔγωγε κατ' ὄλυμπον ἰθιμείσθαι θύοις ἔγωγε,
 Ἡμετέρῳ παρὰ κοῖτιν ἔχον ἐν δώμασιν Ἡρόν.
 Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπὶ οἴκῳ τίλῃ ἱέρειαν ἀφάσσειν,
 Τοίῳ μοι κυδέσθαι γέλω παρὰ κοῖτιν ἐπάσσειν·
 Τοῖα μὲν ἡϊδέων τις ἐφάνειν, ἄλλοθεν ἄλλῃ.
 Ἐλκος ὑποκλέπτειν ἐπεμύθησεν καὶ λείπει κερὶς·
 Αἰνοπαθεῖς Δαίμονες, σὺ δ' ὥς ἴδεις δούκλ' ἐκέρω,
 Οὐκ ἴδεις κρυφίοισι καταβύχῃ φρίνα κέντροις·
 Ἀλλὰ πυριπνύσοισι δαμνέας ἀδύκηνται οἷσσις
 Οὐκ ἴδεις ζῶειν παρὰ καλῇ ἄμμορσιν Ἡρόν.
 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρὸς ἐρώτων,
 Καὶ κερδὴν παρὰ λαζεν αἰκνέου πυρὸς ὁρμή.
 Κάλλος γ' ὅππῃ πύσσει ἀμωμῆτοιο γυναικός,
 Ὁξύτρε' ἡμρόπιοι πέλει πτερόεντος οἷσσι.
 Οφθαλμοὺς δ' ἔδ' ὅσιν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
 Ἐλκος ὀλιδάσσει, καὶ ὅππῃ φρένας αἰδρὸς ἐδύει.
 Εἶλε δέ μιν τότε δαίμων, αἰαδὴν ἔθμος αἰδώς.
 Εἶπε μὲν κερδὴν, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.
 Θάμβει δ' εἶδος ἀέσσει, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδώς.

Audacter autem ob amorem impudentiam affectant,
 Tacite pedibus incedebat, & contrastetis puellam:
 Oblique verò intuens dolosos torquebat oculos
 Nutibus mutis in errorem inducens mentem puella,
 Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri,
 Gausa est ob gratias suas. tacite verò & ipsa
 Sape gratam suam occuluit faciem,
 Nutibus occultis innuens Leandro,
 Et rursus extulit: ille verò intus animo gaudebat,
 Quod amorem sensit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander quarebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 E regione autem apparuit umbrosa hesperus stella.
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos palla,
 Ex imo suspirabat vehementer: illa verò silentio
 Tanquam irascens roseam retraxit manum.
 Ut verò amata sensit instabiles nutus puella,
 Audacter manu variam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigre autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 Tanquam nolens, talémque emisit vocem,
 Fæmineis verbis minans Leandro:
 Hôspes, quid insanis? quid me infelix virginem trahis?
 Alia ito via, me amque dimitte vestem:
 Iram meorum euita locupletum parentum,
 Veneris non te decet dea sacerdotem sollicitare:
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est convenientia virginibus.
 Faminearum autem Leander ubi audiuit furorē minā-
 Sensit persuasorum signa virginum (rum,
 (Etenim cū iuuenibus minantur femina,
 Venerearum consuetudinum per se nuncia sunt minæ,
 Virginis autem bene olens boni coloris collum osculatus,
 Tale verbum ait, amoris ætus stimulo:

Θαρσαλίως δ' ἔσθ' ἔρωτος αἰαδιέϊω ἀγαπάζον,
 Ἡρέμα πρῶτον ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης·
 Δόξα δ' ὅππιδύων δολερὰς ἐλέλιζεν ὀποπὰς
 Νύμφῃσιν ἀφ' ὀφθαλμοῖσι καθ' ἅπλᾳ φρίκα κέρης.
 Αὐτὴ δ' αἶψ' ἐξωιένη πόδον δολιχέντα Λεαίδρου,
 Καίρει ἐπ' ἀγλαίῃσιν ἐν ἰσυχῇ δὲ καὶ αὐτῇ
 Πολλάκις ἰμερτέσασα ἰὼ ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν
 Νύμφῃσι λαθροῖσιν ἔσθ' ἀγλάϊστα Λεαίδρου,
 Καὶ πάλιν αἰτέειπεν· ἵ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰαίνθη,
 Οὔτι πόδον ζυγένηκε καὶ ἐκ ἀπεισίσατο κέρη.
 Οφρα μὲν οὖν Λείδρου ἐδίξιτο λάθρον ὄφρ' ἴω
 Φέγῃσι ἀστέλλασα κατ' ἵεν ἐς δύσιν ἡώς.
 Εκφράτης δ' ἀνέφανε βαδύτην ἴσπερος ἀπὸν·
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλίως μετεκίαδεν ἐγχεύει κέρης,
 Ως ἰδὲ κυδιόπεπλον ὅππ' ἔρασκον ἰμὶ χέλω·
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κέρης,
 Βυσσίδεν ἐσονάχζεν ἀδρόφατον· ἠδὲ σιωπῇ
 Οἷά τε χωρὶς ῥοδέλω ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ως δ' ἔρατῃς ἐνόησε χαλιφρόνα νύμφατα κέρης,
 Θαρσαλίως παλάμη πολυδάδαλον ἔλκε χετῆρα
 Ἐχέτα πμήντος ἄγων ὅππ' ἐκδιδεχνοῦ·
 Οκναλέως δὲ πίδεσσιν ἐρέσσει παρθένην Ἡρώ·
 Οἷά τ' ὅφρ' ἐκ ἐδέλυσσε τόλμω δ' ἀνείκετο φωνίῳ,
 Θηλυτέροις ἐπέσσαν ἀπειλείουσα Λεαίδρου·
 Ξεῖνε, τί μαρχαίνεις; τί με δύσμορε παρθένον ἔλκεεις
 Ἀλλω δ' ὄφρ' ἐκ κέλευσον ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χετῆρα·
 Μιῶν ἐμὴν ἀπόειπε πολυκταίων χυμὸν ἔρπον·
 Κυθριδὲν ἔσοι ἔοικε θεῆς ἱέρεια ἀφάσσειν.
 Παρθεϊκῇ δ' ὅππ' ἐκτρεφὼν ἀμύχανόν ὅσιν ἰκέσται,
 Τοῖα μὲν ἠπείλησεν ἐοικότα παρθεϊκῇσιν.
 Εηλείης δὲ Λεαίδρου ἐπεὶ κλύεν ὕπνον ἀπειλῆς,
 Ἐγνώπει δομῶν σιμήϊα παρθεϊκῶν.
 Καὶ ὅτ' ἠιδέισιν ἀπειλείωσι γυναικίς,
 Κυθριδίων ὄαρον αὐτὰ γέλοῖ εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθεϊκῆς δ' ὄφρ' ἔμμεν ἐύχερον αὐχένε κύσας,
 Τοῖον μὲν εἶπε, πόδον βεβόλημ' ὅσιν ἴσρα·

Venus cara post Venerem, Minerva post Mineruam.
 (Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,
 Sed te filiabus Iouis Saturnij assimilo).
 Beatus qui te plantauit, & beata quae peperit mater,
 Venter, qui te enixus est, felicissimus: sed preces
 Nostras exaudi, amorisque miseresce, necessitatis
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris operat.
 Huc ades, initiare nuptialibus legibus dea:
 Virginem non decet administrare Veneri:
 Virginibus Venus non gaudet si verò volueris
 Instituta dea veneranda, & ceremonias fidas discere,
 Sunt nuptiae & lecti: tu autem si amas Venerem,
 Mulcentium mentem ama suauem legem amorum:
 Tuumque seruum me accipe, & si volueris coniugem,
 Quem tibi Cupido venatus est, sui sagittis affecutus:
 Sicut audacem Herculem celer auriurga Mercurius,
 Seruitum duxit Iardanem ad puellam, i. Omphalem:
 Tibi verò me Venus misit, & non sapiens astulit Mercurus.
 Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta, (rim.
 Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans: irata autem Veneri,
 Quem prius non amauit, in corde posuit toto.
 Persuadere & tu cara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus, persuasit recusantis mentem puella,
 Animum amoris peris errare faciens verbis.
 Virgo autem muta in terram fixit aspectum,
 Pudore rubefactam abscondens genam,
 Et terra trinit summam in vestigijs: cum pudore aut
 Sape circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hac omnia pronuntia: virginis ausum.
 Persuaso ad lectum, promissio est silentium,
 Iam & suauamarum suscepit stimulum amorum:
 Vrebarur autem cor dulci igne, virgo Herò,
 Pulchritudineque suavis si: pescebat Leandri.
 Dum igitur ad terram habebat inclinatos oculos,
 Tunc & Leander amore furente vultu.

Κύπρι φίλη μετὰ κύπριν, ἀδελυάην μετ' Ἀδελύην,
 (Οὐ γὰρ ὅτι χθονίοισι ἴστω καλέω σε γυναιξί·
 Ἀλλὰ σε θυγατέριαι διὸς κρονίων (Ἰσσοῦ).
 Ὀλβιος ὅς σ' ἐφύταυτε, καὶ ὀλβίη ἡ τέκε μήτηρ·
 Γαστήρ ἥ σ' ἐλόχουσε μακαρτάτη, ἀλλὰ λιπαίων
 Ἡμετέρων ἐπακκυ. πόδων δ' οἰκτιροῖ ἀνάγκη·
 Κύπριδος οἷς ἰδρεῖα μετέρχου Κύπριδος ἔργα·
 Δύω ἴδι μυστοπόλιν γαμήλια θεσμέθ' ἀείνης·
 Παρθένον καὶ ἐπέσκει ὑποδρήσκει ἀφροδίτη·
 Παρθενικῆς ἔκπρεμ' ἰαίνεται. ἡ δ' ἐδεήσθη·
 Θεσμέθ' ἀείνης ἰδρεῖα, καὶ ὄργα πύα δαίμων,
 Ἐστὶ γάμος καὶ λέκτρα· σὺ δ' εἰ φίλεις κυθήρεις,
 Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἰρώτων·
 Σὸν δ' ἰκέτιω με κόμιζε, καὶ ἡ δ' ἐθέλης ἀφροδίτῳ.
 Τὸν σοὶ ἴσως ἤχρουν τοῖς βελέεσσι καχίστας·
 Ὀδρασιὼν Ἡρακλῆα διὸς χρυσόρραπτος Ἑρμῆς.
 Θητύειν ἐνόμιζεν Ἰαφιδανίῳ ποτὶ νύμφῳ.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ ἔσφρος ἤγαγ' Ἑρμῆς·
 Παρθένον ἔσ' ἀλέηδεν ἀπ' Ἀρκαδίνης Ἀταλάντης
 Ἡποτι Μειλιδυίων (Ἰφρασαφίου φύλῃ) αὐτὴν,
 Παρθένος ἀλέγυσσε. χλωσαίῳ δ' Ἀφροδίτης,
 Τὸν παρ' (ἡ) ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ δέ τοι πάση.
 Πείθει καὶ σὺ φίλη, μετὰ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπαισιν αἰαιτομήνης φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἱεροτοτόκοισι ἀφροδίτῃς ἐνὶ μύθοις.
 Παρθενικῇ δ' ἀφροδίτῃ ὅτι χθονα πῆξεν ὅπως πῆξεν·
 Αἰδοῖ ἱρυδιόωσιν ὑποκλίπουσιν παρὲν
 Καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ἐπ' ἵχρουν. αἰδομένη δέ·
 Παλλάης ἄμφ' ὅμοισιν ἐνὶ ξυμῆργ' ἡγήσα·
 Πειθῆς γὰρ τὰ δὲ πάντα ἀφροδίτῃ. παρθενικῇ· ὦ·
 Πειθομένης ποτὶ λέκτρα, ὑποχέσθ' ὅτι στῆναι.
 Ἡδὴ καὶ γλυκύπακρον ἰδέξατο κείθ' ἱερῶν.
 Θέρμετο ὃ κραδίῳ γλυκερὸν περὶ παρθένον Ἡρᾶ·
 Κάλπῳ δ' ἱμερόεντος ἀνέπνοιντο Λοαῖδρου.
 Ὀφρα μὲν οὖν ποτὶ γάμῳ ἔχει νύκτους ὅπως πῆξεν
 Ἐίρεα δὲ καὶ Λοιδῶν (ἡ) ἱερμαίαν ἀφροδίτῃς.

Non defatigabatur videns tenerum collum virginis.
Serò verò Leandro suauem emisit vocem,
Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
Hospes tuum verbis forsàn & caute moueres:
Quis te variorum verborum docuit vias?
Hei mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?
Hac autem omnia frustra locutus es. quomodo n. vagus
Hospes cum sis & infidus, meo amori miscerari?
Manifestè non possumus nuptijs legitimis coniungi.
(Non enim meis parentibus placet) si autem voles
Ut hospes profugus mea in patria manere,
Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
Lingua enim hominum amica conuicty: in silentio autem
Opus, quid perficit aliquis, in triuijs audit.
Dic verò, ne cales tuum nomen, & tuam patriam,
Non enim meum te lateat: mihi nomen inclytum Herò.
Turris autem celebris mea domo altissima:
Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
Sejtiens ante urbem supra profunda littora,
Vicinum mare habeo inuisis consilijs parentum.
Neque me prope vicina sunt coetanea: neque chorea
Iuuenum adsunt: semper autem nocte & die
Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
Sic fata, rose am sub veste calabat genam.
Rursus pudore affecta, sua autem increpabat dicta.
Leander autem amoris percussus acuto stimulo,
Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
Virum enim varijs consilijs amor sagittis domat:
Et rursus viri vulnus medicatur: quibus ams dominatur,
Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
Tandem autem ingemens artificiosum dixit verbum:
Virgo tuum propter amorem, etiã aspram undam trāsibo,
Si igni serueat, & in nauigabilis erit aqua:
Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,
Non fremitum resonantem grauiseni maris:

Οὐ γάρ μοι εἰσορῶν ἀπαλόχρεον αὐχένα κέρης.
 Οὐδέ γ' Λεαίδρα γλυκερῶ ἀνείχετο φωνῇ,
 Αἰδοῖς ἔχθ' ἑρβύδος δ' ὀπταῖζουσα σφραγίστου·
 Ξεῖνε· τοῖς ἐπείσσι τάχ' αὖ καὶ πέτρον εἶναις·
 Τίς σε πολυπλόκων ἐπέων ἐδίδαξε καλὸν ἔπος;
 Οἱ μοι τίς σ' ἐκούσεν ἑμὶν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα γ' πάντα μάτῳ ἐφθέγγετο· πῶς γ' ἀλήτης
 Ξεῖν' ἰὼν καὶ ἄπιστος ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὼν δ' ἀδυνάμειδ' ἀγέμοις ὀσίσσῃ πελάσσει.
 Οὐ γ' ἐμοῖς τοκέσσιν ἐπ' Ὀδυσσεὺς δὴ' ἐδελήσῃς
 Ως ξεῖν' πολύφοιτος ἑμὶν ἐς πατρίδα μίμνῃ,
 Οὐδ' ὀδύσσει' σκοτίεσσιν ὑπὸ κλέπτειν Ἀφροδίτῳ.
 Γλῶσσα γ' αἰδρώπων φιλοκέρτεμος ἐν γ' ὀσσηνῇ
 Ἐρπον, ὅτ' ἄρ' ἔλπει τις, ἐνὶ τείρεσσιν ἀκούει.
 Εἰπέ δ' ἔτι, μὴ κρύψῃς, τὸν οὐτομα, καὶ σέο πάτερ.
 Οὐ γ' ἐμὸν σε λείληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ·
 Πύργος δ' ἀμφιτόκτες, ἐμὸς δῆμος ἑρανομήκης,
 Ωἱ ἐνὶ ναιετάουσ' αὖ ἀμφιπόλῳ τινὶ μύθῳ
 Σητιάδης πορὶ πόλιν ὑπὸ βαθυκίμονας ὄχθας
 Γείονα πάντοτε ἔχω συγχαῖς βουλῇσι πεκῆαν·
 Οὐδέ μοι ἐγχεῖς ἑσπιν ὀμύλυνες, οὐδέ χορεῖαι·
 Ἠιδῶν παρέασιν αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἡμέρᾳ
 Ἐξ ἄλως λυγρόντες ὅππότε μιν οὐρανὸν ἤχη.
 Ως φαρμένη ῥοδῆν ὑπὸ φάρῳ κρύπτει παφειῶν,
 Ἐμπαλιν αὖδ' ἐμνή, σφιδέρος δ' ἐπιμήνφειτο μύθοις.
 Λεῖδ' ἄρ' ὅτ' ὅπου βεβόλημάρ' ὀξεί κέντρον.
 Φράζεις το πῶς καὶ ἔροτος ἀεθλὸς σφιν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ ἀολόμητις ἔρος βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρ' ἑλκος ἀκίεσται, οἷσι δ' ἀνάσσει.
 Αὐτὸς ὁ παυδαμάτωρ, βυλκός γ' ὅστις βρεπύσσιν,
 Αὐτὸς καὶ ποδέντι τότε χραίσμονος Λεαίδρα.
 Οὐδέ γ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένη σὸν δὲ ἔροτα καὶ ἀγχιον οἶδ' ἔμε' ὥρῳ,
 Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἀπλῆς ἔσταιται ὕδρ'·
 Οὐδ' ἐμὸν βαρὺ χεῖμα τιλὼν ὑπὸ πύλῳ·
 Οὐδέ μοι ἡχίεντα βαρυγούποιον δουλεύσας·

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi:
 Tantùm mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 E regione ostende per tenebras, ut intuens
 Sim naui amoris habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsam aspiciens ne videam occidentem boötem,
 Nec æperum orionem, ac immadidam tractionem curruæ,
 Patria obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed cara caue perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant, & statim animam perdam.
 Lychnum meæ vipe luciferum ducem,
 Si verè autem vis meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander bene compita coniunx Herus.
 Sic quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
 Et nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
 Lucerna testimoniis pacti sunt seruare:
 Illa quidem lucem extendero, hic autè undas lægas trāsire.
 Pernotaciones autem executi vigilum nuptiarum,
 A se inuiti separati sunt necessitate:
 Hæc quidem suam ad turrim, hic autè obscuram per noctem
 Ne quid erraret iaciens signa turris,
 Navigabat profundi fundamenti ad latum oppidum Abydi.
 Totæq; nocte coniugum clandestina desiderantes certamina,
 Sæpe optarunt venire cubiculum ornantem noctem.
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viri somnum afferens, & non amanti Leandro:
 Sed multifremi apud littora maris
 Nuntium expectabat lucentium nuptiarum.
 Testimonium lucerna lugubris expectans,
 Lectique clandestini procul speculantem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctis caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa verò lucerna
 Animum Cupido exussit festinantis Leandri:
 Lucerna ardente, coardebat: à verò mari
 Insanarum undarum multifonum fremitum audiens,

Ἀλλ' αἰὲν ἔνυχτα φορδύμβρος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Εὐλάσσοιτον ἀγάρρουν. ἔχ' ἔλαθεν γδ
 Αἰγία στίο πόληθ' ἔχω πτόλιν ἄδου.
 Μῦνον ἐμοὶ ἔια λύχινον ἀπ' ἡλίδα του σέο πύργου
 Ἐκ φράτης αἰάφαινε κ' κνέφας, ὄφρα νοήσας
 Ἐσομαι ὁλκας ἔροτος ἔχων σέθεν ἀστὲρα λύχινον.
 Καί μιν ὀππιδύων καὶ ὄψομαι δαύτα βοώτιν,
 Οὐ δρατὺν ὀρέωια, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν ἀμείξας
 Πατρίδος αἰτιπόρου ποτὶ γλυκὺ ὄρμον ἰκοιμῶ
 Ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνεύοντα ἀήτας,
 Μή μιν ὀπποβέωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
 Λύχινον ἐμοῦ βίοτοιο φασσφόρον ἔγχεσσι.
 Εἰς ἵππον δὲ θέλεις ἐμὸν ἔτομα καὶ σὺ δαῖναι,
 Οὐνομά μοι Λείανδρ' εὐστραίου πόσις Ηροῖ.
 Ως οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνίδειτο μεγάλῃ,
 Καὶ νυχίῳ φιλότῃ καὶ ἀγχιλίῳ ὑμνῶν,
 Λύχινον μαρτυρίῃσι ὅπισθ' ἔσαν πεφύλασται,
 Ἡ μὲν φάσθ' ἐπύειν, ὃ ἥ κύνεα μακρὰ φρήσας,
 Παννυχίδας δ' αἰύσαντες ἀκοιμῶν ὑμνῶν
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐροσφίδηται ἀνάγκη.
 Ἡ μὲν ἴδον ποτὶ πύργον ὃ δ' ὄρφναιῳ αἰὲν ἔνυχτα
 Μή τι φραπλάζοιτο, βδολῶν σημῖα πύργου,
 Πλῶε βαθυκρήπιδες ἐπ' ὕρεια δῆμον Ἀλύδου.
 Παννυχίῳ δ' ἔαρον κρυφίοις ποδίοντες αἰθλοῖς.
 Πολλάκις ἤρῃσαν το μολεῖν θαλαμπύλον ὄρφνῳ.
 Ἡ δὲ κυανόπεπλ' αἰέδρα μενυκτὸς ἐμύχλη,
 Ἀνδράσιν ὕπνον ἄγρουσα καὶ ἔπειθετι Λεαίδρ'·
 Ἀλλὰ πολυφλόισβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 Ἀγχιλίῳ δῶϊμι με φασσόμεν ὑμνῶν,
 Μαρτυρίῳ λύχινον πολυκλαύτοιο δοκῶν,
 Εὐνῆς τὴ κρυφίῃς τηλεσκόπῃ ἀγχιλιώτῃ.
 Ως δ' ἴδ' ἐκ νυκτὸς λιποφειγῖα νυκτὸς ἡμίχλῃ,
 Ἡρὸν λύχινον ἔφαινε. αἰαπτομόρφοιο δὲ λύχινου,
 Θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπὶ γομότοιο Λεαίδρου.
 Λύχινον καμομόρφον συνεκείετο. παρ' ἧ θαλάσσης
 Μαιτομόρφον ροδίον πολυηχέα βόμβον ἀκέων,

Tremebas quidem primum: postea à nūc audaciā atollēs,
 Talibus alloquebatur consolans mentem verbus:
 Grauis amor, & mare implacabile, sed maris
 Est aqua: verum amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venerus nata est è mari,
 Et dominatur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus, membra amabilia exuit vestem,
 Ambabus manibus, suoque astrinxit capiti.
 Littorēque exiuit, corpusque deiecit in mare,
 Splendentēque festinabat semper aduersus lucernam:
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis.
 Hero autem alta lucifera super turri
 Perniciosis auris undecunque spiraret ventus,
 Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
 Multum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
 Et ipsum suam ad turrē subuexit: ex ianuis verò
 Sponsū anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris,
 Duxit spōsam ornantis ad penetralia virginalis cubiculi,
 Et corpus totum absterxit, corpusque unxit oleo
 Pene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem altè stratis in lectis
 Sponsū circumfusa blanda emisit verba:
 Sponse multū laborasti, quæ non passus est sponsus alius.
 Sponse multum laborasti: satis tibi est salsa aqua,
 Fatōrque piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores meis impone sinibus.
 Sic illa hac locuta est: ille verò statim soluit & quam,
 Et leges inierunt beneuola Veneris,
 Erant nuptiæ, sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymenæo
 Non coniugium sacrum quisquam laudauit poëta:
 Non tadarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam infudit chorea:
 Non hymenæum cantauit pater, & veneranda mater:

Ἐπεί μιν μὲν τὸ πρῶτον ἔπειτα δὲ θάλασσα ἀείρας
 Τόιοισι φρεσὶ λεκτο πάρηγορεύων φρένα μύθοισι
 Δεινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
 Ἔστιν ὕδωρ· τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγῃ ἐσθλὸν πυρ.
 Λάξεο πυρ κραδίη μὴ δαίιδιθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρο μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοδίων ἀλιγίζεις;
 Ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις δούλοισι δὲ θαλάσσης;
 Καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυμένων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἱερῶν ἀπεδύσατο πέπλον,
 Ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐὼ δ' ἱσφιγξεί κρήνην.
 Ηἰόνθ' δ' ἐξῶρτο δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσην·
 Λαμπομόρου δ' ἑσθλὸν ἀεὶ κρατὶ δουτὶα λύχνην.
 Αὐτὶς ἂν ἐρίτης, ῥαυτέσθ' αὐτόματες ἦναι.
 Ἡρόθ' δ' ἡλιότατο φασσφόρθ' ὑψόθι πύργου,
 Λαυγαλῆς ἀδραστοὶ ὅθι πρὸς ἄλγος ἀήτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνην ἐπέσκηπεν εἰ σὺ καὶ Σησού.
 Πολλὰ χαμῶν Δείαδρθ' ἔβη πετὶ ναύλοχον ἀκτίω,
 Καί μιν ἰὼν ποτὶ πύργον ἀνῆγαγν' ἐν δὲ θυράων
 Νυμφίον ἀσθμαίνοντα πρὸς πύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμοις ἰαδαίμην ἔπι σάζοντα θαλάσσης
 Ἡγαγε νυμφικόμοιοι μυχὸς ὅππ' παρθενίωνθ'.
 Καὶ χροῖα πάντα καίθηρε δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίω
 Εὐώδ' μὲν ῥοδίω· καὶ ἀλίπλοον ἱσβεσεν ὀδμῶν.
 Εἰσέτι δ' ἀδυσμαίνοντα βαθυερώτοις ἐνὶ λείκῃσι
 Νυμφίον ἀμφιχυθῆῖσα φιλιώρας ἔνεπε μύθους·
 Νυμφίε πολλὰ μέγισται, ἀ μὴ πᾶσι νυμφίθ' ἀπ' αὐθ'.
 Νυμφίε πολλὰ μέγισται, ἄλλοις νύτοι ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ὅδ' μήτ' ἐχθυρόεσσα βαρυγδύποιο θαλάσσης,
 Δούροισι ὑδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ κράτ' εὖ κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν, ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτην.
 Καὶ δεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστοῖον κυδαμῆος·
 Ἡ γαίης, ἀλλ' ἀχόρβυτος· ἔλκε λήχας, ἀλλ' ἄτρον ὕμνον,
 Οὐ ζυγίω ἱερῶν περ ἐπαφάσκειται ἀοιδός,
 Οὐ δ' ἄδων ἡσραπῆς σέλας θαλαμπελοῖσι βυλῶν,
 Οὐδὲ πλυσκαρῆμον τις ἐπεσκήρτισε χροῖην,
 Οὐχ ὑμῶν αἰεὶ πατέρ' ἀπ' ἐπὶ τῆς μήτηρ.

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horu
 Silentium thalamum fixit, sponsam verò ornavit caligo.
 Et nuptia erant longè à canendis hymenæu.
 Nox quidem erat illis nuptiaru ornatrix, nunquã aurora
 Sponsum vidit Leandrum valde notis in lectis.
 Navigabat aut eregione positi rursus ad populū Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
 Ast Hero longa induta veste suos latens parentes,
 Virgo diurna, nocturna mulier: utrique autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amoris abscondentes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
 Sed quando pruinosa venit hyemis hora,
 Horrendas commouens multarum vortiginum procellas,
 Profunditatesque infirmas & madida fundamēta maris,
 Hyemales spirantes verborabant venti:
 Nimbo percutientes totum mare: vapulante autem
 Iam nauem nigram fregit in duas partes terra.
 Hyemale & infidum effugiens mare nauis.
 Sed non hyemalis te timor coercerat maris
 Fortamine Leander: nuntius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Furentis te impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix Hero,
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stellam lectori:
 Sed amor & fatum cogebat. attestata autem
 Parcarum ostendebat, non amplius faciem amorum.
 Nox erat, cum maxime spiranteis ventos
 Hyemalibus flatibus iaculantes venti
 Collecti, irruunt in littus maris.
 Tunc Leander consuetæ sp̃s sponsa,
 Valde sonanti forebatur maris in dorso. Iqua,
 Iam ab unda, unda voluebatur, accumulabatur vero a

Ἀλλὰ λέχος σφύσσασα τελευτήσασιν ἐν ὄρασι
 Σιγὴ πασὼν ἐπῆξεν· ἐνυμφόκλινος δ' ὁμίχλη,
 Καὶ γάμος ὡς ἀπαύδουσι ἀφιδιδύων ὑμνῶν,
 Νυξ μὲν ἔλω κείνοισι γάμος ὅλῃ, ἔδ' ἐπὶ ἥως
 Νυμφίον εἶδε Λεωνόρου ἀριγνώτους ἐνὶ λείκτραις.
 Νήχτε δ' αἰτιπόροισιν αἶλιν ποτὶ δῶμον Ἀδύδου
 Εὐτυχίων ἀκόρωτος ἵτι πλείων ὑμνῶν.
 Ἡρὸ δ' ἔλκεσιν ἐπὶ πλῆθ' ἐς κήδουσιν τεκνῆας,
 Παρθένοι ἡμετέην, νυχὴν γὰρ ἀμρότου ῥ',
 Παλάμης ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δῦτιν ἥδ'.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότιτος ὑπεκλήποντες ἀνὰ γῆλα,
 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθεοίη.
 Ἀλλ' ὀλύνει ζώεσκον ὅτι χρόνον, ἔδ' ἐπὶ δηρὸν
 Ἀλλήλων δόπονδ' αὖτο πολυπλάκτων ὑμνῶν.
 Ἀλλ' ὅτε παχύνεντος ἐπὶ πάλυδε χεῖματος ὦρη
 Φρυγιάδας δονέουσιν πολυστροφάλιγδας ἀέλλας·
 Βένδρα δ' ἀσπιδόεσσα καὶ ὑγρὰ δέμιωλα θαλάσσης,
 Χειμεῖοι πνέοντες ἐπὶ συφίλινον ἤνται,
 Λαίλαπι μασιζόντες ὅλιν ἔλα· τυπιομένης δὲ,
 Ἡδὴ τῆα μέλαιται, ἀπὶ κλασὶ δὴ θάδι χέρσῃ
 Χειμεῖον καὶ ἄπιστον δῆυσκάζων δῆα ναύτης.
 Ἀλλ' ὃ χειμεῖος σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης
 Καταρσέδουσι Λέδαιον, δικαιοτέρη δὲ σε πύργου,
 Ἡ δ' αἶδα σε μάγουσαν φαισφορίῳ ὑμνῶν,
 Μαινομένης σ' ὄτρυνεν ἀφιδιδύωντα θαλάσσης,
 Νηλεὺς καὶ ἄπιστος· ὄφρα δὲ δῦτο μοῖρ' Ἡρῶ,
 Χεῖματος ἱσταμένοιο μῶρεν ἀπαύδουσι Λεωνόρου,
 Μηκέτ' ἀναπνομένη μυτιώρειν ἀστὶρα λείκτρων·
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησιν· δειλὴ γὰρ μὲν δὲ
 Μοιρῶν ἀήφαινε καὶ ἰαίτι δαλὸν ἰερότω.
 Νυξ ὡς· ὅτε μέγιστα βαρυπνοῖοισιν ἤνται
 Χειμεῖος πνοῖῃσι τῶν κοντίζαντες ἤνται,
 Ἀδρόον ἐμπύλοισιν ὅτι ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Δὴ τότε Λεωνόρος εὖρ ἰδήμονι· ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσοαῖον ὅτι νῶτων.
 Ἡδὴ κύματι, κύμα κυλίνδετο· σπώδετο δ' ὕδαρ.

Aetheri miscebatur mare : concitata est undique terra,
 Pugnantis ventis, Zephyro autē contra spirabat eurus,
 Et notus in boream magnas immisit minas:
 Et fragor fuit inevitabilis valdisremi maris,
 Grauia autem passus Leander implacabilibus gurgitibus,
 Sape quidam precabatur equorem Venerem:
 Sape autem & ipsum regem Neptunum maris.
 Atthae non boream immemorem rei, inquit nympha.
 Sed ei nullus auxiliatus est : amor aut non coercuit fata.
 Undique autem accumulati male obuis fluctus impetu
 Contritus ferebatur: pedum autem eius defecit vigor.
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur.
 Et potum inutilem impetuosi potavit maris.
 Et iam lucernam infidam extinxit amarus ventus,
 Et animam & amorem desendi Leandri.
 Cum adhuc autem dirigeret iter vigilibus oculis,
 Stabat fluctuans miseris curis.
 Venit autem aurora & non vidit Sponsum Hero:
 Circumquaque oculum dirigebat in lata dorsa maris,
 Sicubi videret errantem suum maritum
 Lucernā extinctā. apud fundamentum turris
 Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
 Variam seindens circa pectora tunicam,
 Cum strepitu praeceps ab alta deturbata est turri.
 Atque Hero mortua est ob mortuum maritum:
 Suique potiti sunt & in ultima pernicie.

FINIS.

Αἰδέει μίσγετο πόντος· αἰέχετο παύτοθεν ἡ γῆ,
 Μαρναίον αἰέμων· ζεύρο δ' αἰτέππειν ὄρεθ'·
 Καὶ νότος ἐς βορέην μεγάλας ἐθέκεν ὀπῆλας.
 Καὶ κτύπος ὡς ἀλίαςτος ἐρισμαράχοιο θαλάσσης,
 Αἰνοπαθῆς δὲ Λέανδρ' ἔκκηλῆται ἐνὶ δίνῃς
 Πολλάκι μὲν λιταύουσι θαλασσαίῳ ἀφροδίτῳ.
 Πολλάκι δ' αὐτὸν αἶακτα ποσὶθάωγα θαλάσσης.
 Αττῆδος ἔβόρειον ἀμνήμονα κέλλιπε νύμφης·
 Ἀλλὰ οἱ ἔτις ἀρήγῃ, ἔρος δ' ἐκ ἤρκασε μότρας·
 Παύτοθι δ' ἀγρομήμοιο Δυσαντῆϊ κύματος ἐρμῇ
 Θρυπτόμεθ'· πεφόρητο· ποσὶν δ' οἱ σκλασεν ἔρμῃ,
 Καὶ δένθ' ὡς ἀδόντων ἀκοιμήτων παλαμάων·
 Πολλὰ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρει λαίμῳ,
 Καὶ ποτὲν ἀχρήισιν ἀμνημακίτου πέν ἀλμυρῆς,
 Καὶ δὴ λύχνοι ἀπῖσι ἀπέσβεισι πικρὸς αἵτης,
 Καὶ ψυχὴν καὶ ἔροτα πολυκλαύτοιο Λεανδρίου.
 Εἰ σίπ' ἰδύνοντες, ἐπ' ἀχρύπιοισιν ὀπωπαῖς,
 Ἰστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις·
 Ηλυθε δ' ἡερχίη, καὶ ἐκ ἰδὲ νυμφίον Ηρό.
 Παύτοθε δ' ὄμμα τίττειν ἐπ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης.
 Εἶπου ἰσταδρήσεν δῖος ὄμην ὃν ὄρεθ' ἀκοίτῳ.
 Λύχιοι σβεννυμῆμοιο. παρὰ κρητῆδα δὲ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιδάδισιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκείτῳ,
 Δαιδάλειον ῥήξασα πρὶ σῆθεσι χετῆρα,
 Ροιζηδὸν ὠρεκάρῳ· ἀπ' ἡλίσσου πέσι πύργου.
 Καδδ' Ηρο τίθεικε ἐπ' ὀλυμῆν ὄρεθ' ἀκοίτη.
 Ἀλλήλων δ' ὀπύονατο καὶ οἱ πυμάτω ἀφ' ὀλέθρου,

ἔασσι γὰρ δὲ.) Fortasse scribendū ἀλίστρων σφυρὰ νήσων.
 πη ἀλίσρ. utitur illa voce non semel Nonnus. Is. Horr.
 ἡ μὲν ὀπιπῆ.) Legendū est ὅτι δυνοντα βοώτην. G. Cant.
 ἔ ζυγίω ἰοίω.) Legendum Ηρην, ut est in ms. Ger. Fal-
 kenburgensi.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORVM;

**QVORVM POEMAT A HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.**

THEOGNIS Megarensis,	pag. 7
Annotationes in eundē, ex Elia Vineto,	pag. 78
PHOCYLIDES,	pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæum, tum apud Stobæum,	pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpachio,	pag. 124
PYTHAGORÆ carmina aurea,	pag. 122.
Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amerpach.	126.
SOLONIS sententiæ elegiacæ,	pag. 131.
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à Clemente Alexand.	pag. 145.
TYRTHÆVS de Virtute bellica,	pag. 147.
Alia eiusdem,	pag. 149.
SIMONIDES de vita humana,	pag. 157. & 165.
Eiusdem iambi de mulieribus,	pag. 158.
Gnomica eiusdem in mortem,	pag. 163.
RHIANI , de imprudentia,	pag. 171.
EX NAVMACHI	scriptis sen-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
PANTASIDIS in incontinentiam,	177
EXORPHEO , de Deo,	181
MIMNERMI de vita quòd breuis sit,	184
Epigrammata eiusdem,	187
LINI in Prudentiam & Spem,	189, & 191
CALLIMACHI nonnulla,	191
EVENI Parij sententia,	193
ERATOSTHENIS Cyrenai,	195
MENECRATIS Comici,	197
POSIDIPPI Cassandrij,	ibid. & 265
METRODORI Atheniensis,	199
TIMOCLIS Comici,	ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUI-
tur Senatorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N	Artem,	216
Amantem,	212	Attentionem, 226
Amicū & Amicos,	230	Auaritiam, 224
Animum,	352	Audaciam, 226

INDEX.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Iuventute,</i>	218
<i>Boni viri,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	228
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fallicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Novitiam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	214
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	214
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inimicitia,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Inacundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Indicio, & divina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

F N		Superbiam,	228
Regem,	202	D E	
Risum,	204	Tempore,	214, C 234
I N		Tolerantia,	228
Sanitatem,	228	D E	
Senectutem,	204	Veritate,	202
Servos,	210	Vita,	202, C 212
Silentium,	226	Vituperio,	234
Somnum,	228	Voluptate,	212
Spem,	210	Virtute,	200

Ex lo. Hertelij versione.

ADDITA S V N T E I V S D E M
 cum superioribus argumenti nonnulla ex ve-
 terum Comicorum fragmentis Gnomica. ab H.
 Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui novae seu mediae
 Comediae Poeta fuit, pag. 235

ALEXIDIS Thuri,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Carystij,	244
APOLLODORI Geloi,	248
DIPHILI Sinopensis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DEODORI Sinopensis,	258

INDEX.

EVBU LI Atheniensis,	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHEREKRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLEARCHI,	207

FINIS.

8486